

فرم های مناسب برای سازه های مقاوم در مقابل زلزله

نوشته: دکتر حجت‌اله عادل‌ی استاد یار دانشکده فنی دانشگاه تهران

چکیده

در کشور زلزله خیزی همچون ایران منطقی بودن فرم سازه ها اهمیت اساسی دارد. طراح میباید قادر باشد که رفتار سازه را هنگام وقوع یک زمین لرزه شدید بطور رضایت بخشی پیش بینی کند. او همچنین باید در باره آثار ناشی از خسارت و عوامل اقتصادی مربوطه باندازه کافی اطلاع داشته باشد. در این مقاله براساس آخرین اطلاعات موجود اصولی که برای انتخاب فرم های مناسب برای سازه های مقاوم در مقابل زلزله باید در نظر گرفت ارائه شده است. رفتار فرم های سازه های متداول بررسی شده و نقاط ضعف آنها تشریح شده است.

۱- پیشگفتار

در این مقاله فرمهای مناسب برای سازه های مقاوم در مقابل زلزله مورد بحث قرار میگیرد. در یک منطقه زلزله خیز معقول بودن فرم سازه اهمیت اساسی دارد. هرچقدر که فرم سازه نامناسب تر انتخاب شود تحلیل دقیق تری لازم است و مخارج ساختن آن بیشتر خواهد بود. در جائیکه اکثر مهندسان پارا از محاسبات استاتیکی ساده فراتر نمی نهند، اصول مورد بحث در این مقاله راهنمایی برای معماران و مهندسان خواهد بود. لازم به تاکید است که طراح میتواند هر نوع سازه هرچقدر هم که پیچیده باشد ارائه دهد ولی باید از رفتار سازه در هنگام وقوع زلزله آگاه بوده و برای هر نوع مشکلی راه حلی مناسب پیش بینی کند.

البته برای هر نوع سازه^۱ خاصی فرم ایده ال کلی وجود ندارد ولی اصول چندی را بعنوان راهنما باید بخاطر داشت. بطور خلاصه سازه باید:

الف - ساده باشد،

ب - متقارن باشد،

پ - در سطح یا ارتفاع در ازو کشیده نباشد،

ت - توزیع مقاومت یکنواخت و پیوسته داشته باشد،

ث - در اعضاء افقی قبل از اعضاء قائمش مفصل خمیری ایجاد شود،

ج - سختی^۲ اش بخواص خاک زیر آن ارتباط داشته باشد.

زلزله تمام ضعف های موجود در ساختمان راچه قبلا " معلوم شده باشد و یا نباشد سرسختانه جستجو خواهد کرد. قواعد کلی بالا همراه با بکار بردن نقشه جزئیات مناسب برای اتصالات به مهندس بهترین امکان درک رفتار سازه را هنگام وقوع زلزله میدهد. شکل های ۱ و ۲ بترتیب قواعد ساده ای را که باید در طرح ساختمانهای مقاوم در مقابل زلزله در تصویر افقی و تصویر قائم در نظر گرفت نشان می دهند. در مواقعیکه قواعد مذکور رعایت نشود حتما " باید تحلیل دینامیکی سازه در مقابل نیروهای ناشی از زلزله صورت گیرد و نقشه جزئیات دقیق برای اتصالات آن تهیه شود.

ملاحظات	نامناسب	مناسب
رفتار ایده آل و تحلیل ساده		
تقارن خوب ، تحلیل مشکلتر		
رفتار مختلف در دو انتهای ساختمان طویل		
نامناسب به علت اثرات ناشی از عدم تقارن		
با وجود تقارن تخمین رفتار بالهای طویا مشکل است		
برج های اسانسور ویله کان در خارج از ساختمان مناسب نیست		
عدم تقارن اعضا در هنگام مقاومت در مقابل برش افقی ایجاد پیچش می کند .		

شکل ۱ - قواعد ساده برای نقشه های افقی ساختمانهای مقاوم در مقابل زلزله

۲- سادگی و تقارن

زلزله های مختلف کرارا " نشان داده اند که ساده ترین سازه ها بیشترین شانس آسیب ناپذیری را دارند . دودلیل اساسی برای این وجود دارد . دلیل اول قدرت مهندسی در درک رفتار زلزله ای یک سازه ساده بطور قابل ملاحظه ای بیشتر از یک سازه پیچیده است . دلیل دوم این است که اطلاعات مادر مورد اتصالات سازه های ساده خیلی بیشتر از اتصالات سازه های پیچیده است . ملاحظیات

نامناسب	مناسب

ساختمانهای خیلی باریک تخمین شکل افقی خیلی زیاد دارند
 آثار عقب نشینی در نمای ساختمان را نمیتوان با تحلیل استاتیکی آفینا میانه ها پیش بینی کرد .

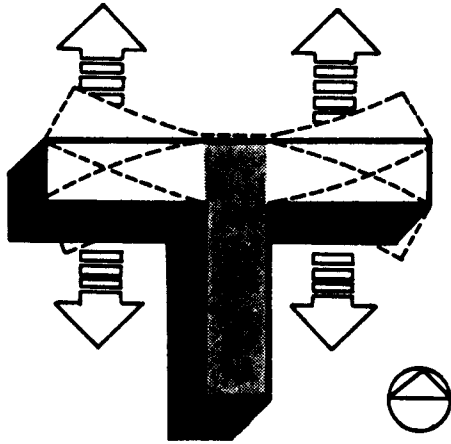
شکل ۲ - قواعد ساده برای نقشه های قائم ساختمانهای مقاوم در مقابل زلزله

تقارن نیز بهمان دلایل بالا مطلوب است . بهتر است که تقارن در تصویر افقی در دو جهت وجود داشته باشد و این نکته ایست که غالباً رعایت نمی شود . اگر تقارن موجود نباشد آثار پیچشی در سازه ایجاد می شود که میتواند خیلی مخرب باشد و حتماً باید ارزیابی گردد . همچنین هر چه قدر فاصله بین مرکز جرم^۱ و مرکز صلبیت^۲ بیشتر باشد نیروهای پیچشی بیشتری در سازه ایجاد می شود که میتواند برای ستون های گوشه ساختمان و دیوارهای انتهایی و خیم باشد . اشکال گوشه دار مانند T و L برای تصویر افقی بطور کلی مناسب نیستند . همین طور بلوکهای ساختمانی H شکل با وجود اینکه متقارن هستند نباید توصیه شوند . شکل H نسبت بطرح افقی با عقب نشینی^۳ های کوچک از لحاظ نور دادن بهتر است . ولی طرح افقی با عقب نشینی های کوچک را میتوان با اطمینان بکار برد بشرط آنکه اثر ناپیوستگی در اعضا افقی روی نمای پله کانی درک شده و اتصال آنها بیکدیگر بطور صحیحی طرح شود .

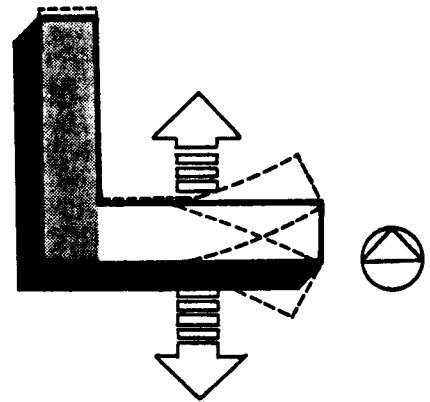
برای مطالعه رفتار ساختمانها با تصویر افقی نامتقارن ، اشکال L و T را در نظر میگیریم (شکل های ۳ و ۴) . در این نوع اشکال بسته به جهت نیروی زلزله نسبت به ساختمان ، بالهای ساختمان ممکن است تحت حرکات مختلف قرار بگیرند .

- 1- Mass center 2- Center of rigidity 3- Setback

برای مثال اگر زلزله در جهت شمال - جنوب اثر کند (شکل‌های ۳ و ۴) بال شمال - جنوبی یک ساختمان T یا I شکل نسبت به بال دیگرش سخت تر خواهد بود زیرا محور طولیش موازی حرکت زلزله است و در نتیجه بطور قابل ملاحظه ای حرکت نخواهد کرد. از طرف دیگر بال شرقی - غربی در جهت زلزله دارای طول کوتاه می باشد و از اینرو اگر برای جذب نیروهای زلزله ظرفیت کافی موجود نباشد خسارات زیادی بویژه در نقطه اتصال بال ها بیکدیگر به ساختمان وارد خواهد آمد.

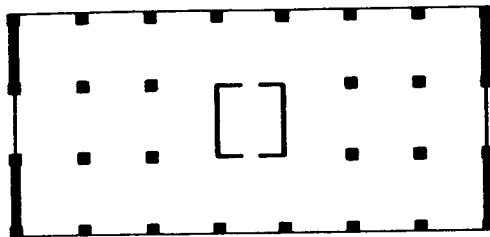

شکل ۴ - رابطه سختی یک سازه T شکل با تصویر افقی آن

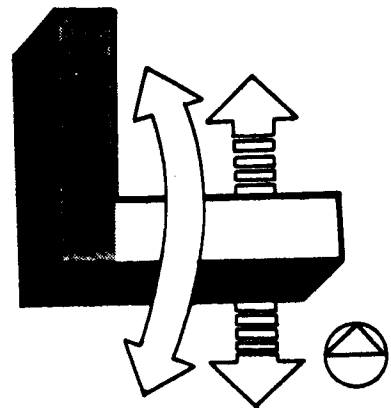

شکل ۳ - رابطه سختی یک سازه I شکل با تصویر افقی آن

در ساختمانهای I شکل در اثر زلزله ممکن است حرکات پیچشی ایجاد شود (شکل ۵). پیچش نتیجه دوران یک جرم خارج از مرکز یا دوران یک جرم کوچکتر نسبت به بقیه یا جرم بزرگتر ساختمان میباشد. در شکل ۵ حرکت ناشی از زلزله باعث دوران جرم بال شرقی - غربی نسبت به جرم بال شمالی - جنوبی میگردد.

شکل ۶ - سازه قابی توام باديوارهای برشی

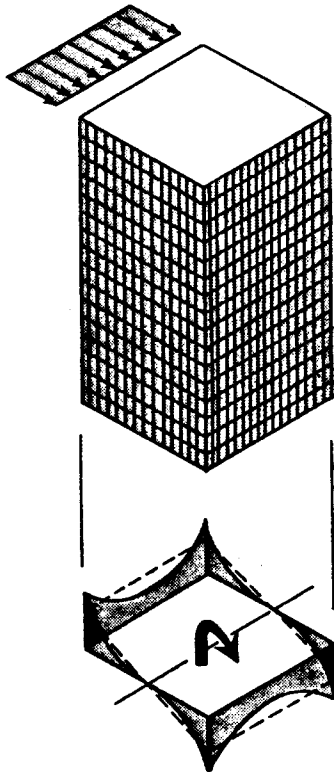

شکل ۵ - اثر پیچش روی تصویر افقی ساختمان

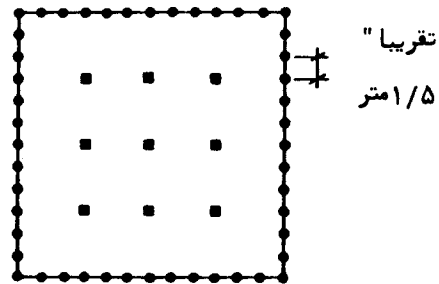
برج های اسانسور و پله خارجی نیز خطر مشابه ای ایجاد می کنند و در هنگام زلزله تمایل دارند که بطور مستقل عمل کنند و منجر بایجاد تمرکز نیروها و پیچش خارج از توازن می شوند که ارزیابی اثر آنها بدون تحلیل های دینامیکی پیچیده و گران امکان پذیر نیست. در چنین مواردی باید برج های اسانسور و پله را در داخل ساختمان طرح کرد (شکل ۱). برای ساختمان های با ارتفاع متوسط ترکیبی از قاب و دیوار برشی بصورت شکل ۶ می تواند مناسب باشد. برای

سازه‌های بلند اخیراً "ایده جدیدی بوسیله خان^۱ ارائه شده که موسوم به سیستم لوله‌ای^۲ می‌باشد. در حال حاضر در چهار مورد از پنج ساختمانی که بلندترین ساختمان‌های دنیا می‌باشند از این روش استفاده شده است [۷]. این ساختمانها عبارتند از ساختمان هنگکاک^۳، برج سیرز^۴ و ساختمان استاندارد اویل^۵ در شیکاگو و ساختمان مرکز تجارت دنیا^۶ در نیویورک. بازده سازه‌ای سیستم‌های لوله‌ای بقدری زیاد می‌باشد که در بسیاری موارد مقدار مصالح سازه‌ای مصرف شده برای هر متر مربع سقف قابل مقایسه با مقدار مصالح مصرف شده در ساختمانهای قابی متداول با ارتفاع نصف می‌باشد.

در طرح لوله‌ای فرض می‌شود که عناصر سازه‌ای پیرامونی ساختمان در مقابل بارهای جانبی همچون یک تیر با مقطع جعبه‌ای توخالی که از زمین طره شده باشد عمل می‌کنند. در چنین سیستمی ستونهای پیرامونی ساختمان بفواصل کم در مجاورت یکدیگر در نظر گرفته می‌شود که بیکدیگر با تیرهای به عمق زیاد متصل می‌گردند، بطوریکه سازه نما (پیرامون ساختمان) به صورت دیوار با سوراخ‌های متعدد بنظر میرسد (شکل‌های ۷ و ۸). صلبیت لوله چنان زیاد است که در مقابل بارهای جانبی بصورت یک تیر طره‌ای عمل می‌کند. برای ازدیاد سختی گاهی علاوه بر لوله خارجی در داخل سازه نیز میتوان دیوارهای برشی در نظر گرفت (شکل‌های ۹ و ۱۰).

شکل ۸ - سیستم لوله‌ای

شکل ۷ - تصویر افقی یک سیستم لوله‌ای

1- Fazlur Khan

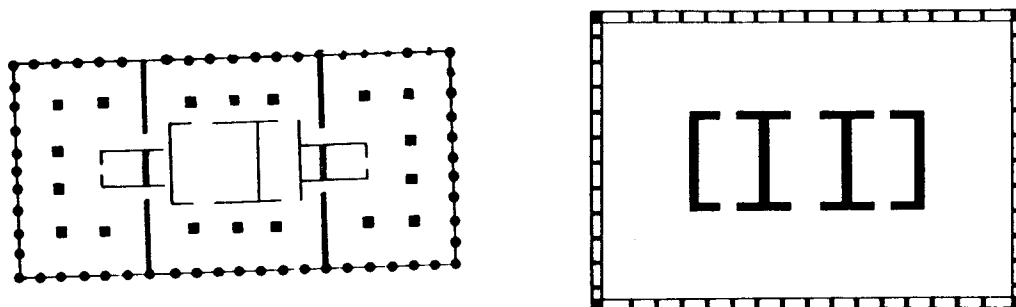
2- Tubular

3- Hancock

4- Sears tower

5- Standard Oil

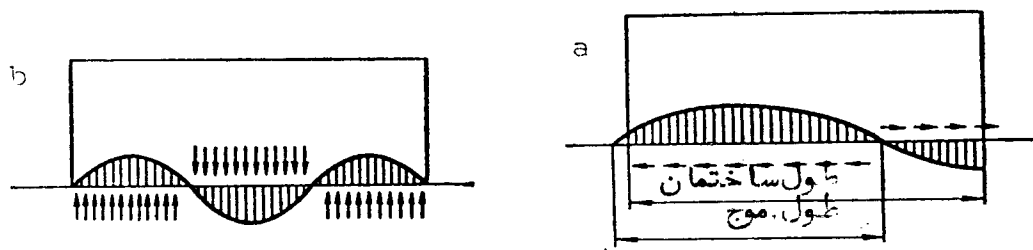
6- World Trade Center

شکل‌های ۹ و ۱۰ دو نوع سیستم لوله ای توام با دیوارهای برشی

۳- شکل کلی نباید بیش از اندازه دراز و کشیده باشد

هرچقدر که در تصویر افقی طول ساختمان درازتر باشد شانس بیشتری وجود دارد که دو انتهایش در آن واحد تحت حرکات مختلف زلزله قرار بگیرد و این حالت ممکن است نتایج فاجعه انگیز ایجاد کند. تعیین نیروهای زلزله معمولاً "بر اساس این فرض قرار دارد که سازه همچون سیستمی ارتعاش خواهد کرد که در آن همه نقاط سازه در ارتفاع معینی از سطح زمین و در هر زمان معین، تغییر مکان، سرعت و شتاب یکسان خواهند داشت. ولی در واقع عبور امواج زلزله آنی نیست بلکه دارای سرعت محدود و معینی می‌باشد که بستگی به تراکم خاک و خصوصیات سازه روی آن دارد. در اثر مولفه افقی زلزله قسمتهای مختلف فونداسیون سازه شتاب‌های مختلف پیدا میکند که باعث ایجاد تنش‌های کششی و فشاری طولی و تنش برشی افقی در ساختمان میگردد (شکل a - ۱۱). هرچقدر که طول ساختمان بیشتر باشد، با فرض اینکه تمام شرایط یکسان باشد مقدار این تنش‌ها بیشتر خواهد بود. ملاحظات مشابه ای را در مورد ارتفاعات قائم میتوان بیان کرد (شکل b - ۱۱). در شکلهای a - ۱۱ و b - ۱۱ سطح‌های هاشور خورده منحنی‌های توزیع شتاب را در امتداد طول ساختمان نشان میدهند. همچنین در این شکل‌ها جهت نیروی لختی بوسیله پیکان نشان داده شده است.

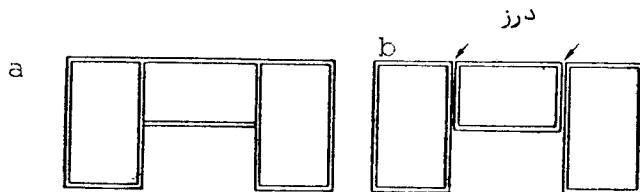
شکل ۱۱ - تنش‌های ایجاد شده در یک ساختمان طویل در اثر ارتعاشات افقی (a) و قائم (b)

در هر ساختمانی تنش‌های حرارتی و ناشی از انقباض^۱ و همچنین تنش‌های ناشی از نشست نایکسان ساختمان کم و بیش وجود دارند ولی غالباً "در محاسبات در نظر گرفته نمی‌شوند. شدت این تنش‌ها با اضافه شدن طول ساختمان اضافه میگردد که باید به تنش‌های مورد بحث در بالا اضافه شود [۶].

هرگاه بدلائل معماری تصویر افقی طویل و یا یک شکل پیچیده مطلوب باشد در اینصورت جواب ممکن است دو یا چند ساختمان جدا از هم باشد. این عمل بعضی اوقات با چند قطعه کردن ساختمان بوسیله درزهای ضد زلزله^۲ صورت میگیرد (شکل ۱۲). درزهای ضد زلزله بطور کلی در موارد زیر بکار می‌روند:

الف - موقعیکه شکل افقی ساختمان پیچیده باشد و درزها ساختمان را به قسمت های ساده تر تقسیم کنند .
 ب - موقعیکه ارتفاع یا نحوه اجرای قسمتی از ساختمان با قسمت دیگر آن بطور قابل ملاحظه ای فرق داشته باشد .

پ - موقعیکه کف های قسمت های مختلف در ارتفاعات مختلف قرار دارند . قسمت هایی که دارای کف های هم ارتفاع هستند بوسیله درز از یکدیگر جدا می شوند .
 ت - موقعیکه بارهای سرویس زیادی در یک قسمت از ساختمان قرار داده شده که منجر به توزیع نامتقارن جرم گردیده و باعث ایجاد نیروهای لختی پیچشی در ساختمان گردد . در اینصورت قسمت هایی را که دارای بار تقریباً مشابه باشند بوسیله درزهایی از یکدیگر جدا میکنند .

شکل ۱۲ - کاربرد درز ضد زلزله در ساختمانهای با تصویرافقی پیچیده
 (شکل a جواب نادرست و شکل b جواب درست می باشد) .

درزهای ضد زلزله باید واحدهای محاور را در تمام ارتفاع آنها از یکدیگر جدا کنند . روی فونداسیون درزی در نظر گرفته نمی شود مگر در حالتیکه درز ضد زلزله منطبق بر درز نشست گردد . عرض درزهای ضد زلزله باید حداقل برابر مجموع تغییر شکل های ماکزیمم دو ساختمان مجاور که از یک تحلیل دینامیکی بدست میاید باشد تا در موقع وقوع زلزله ساختمانهای مجاور بیکدیگر ضربه نزنند .

۴ - توزیع یکنواخت و پیوسته مقاومت

این مفهوم ارتباط نزدیکی به مفاهیم سادگی و تقارن دارد . سازه بیشترین شانس آسیب ناپذیری را خواهد داشت

اگر:

الف - اعضاء برابر بطور یکنواخت توزیع شده باشند ،

ب - تمام ستون ها و دیوارها از یام تافونداسیون پیوسته وبدون انحراف باشند ،

پ - تیرها بدون انحراف باشند ،

ت - ستون ها و تیرها هم محور باشند ،

ث - عرض ستون و تیرهای بتن مسلح با هم اختلاف زیادی نداشته باشد ،

ج - مقطع هیچکدام از عضوهای اصلی بطور ناگهانی تغییر نکند ،

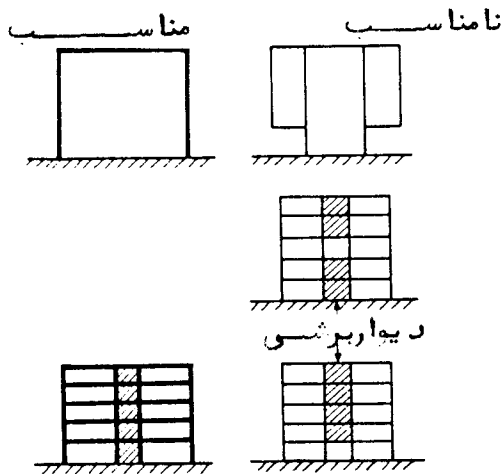
چ - سازه حتی الامکان پیوسته (هیپراستاتیک و دارای عضوهای اضافی^۱) و یکپارچه باشد .

هرچندکه توصیه های بالا اجباری نیست ولی هرچه کمتر رعایت شوند سازه آسیب پذیرتر و گران تر خواهد

بود .

باوجودیکه توصیه های بالا باعث می شود تا سازه ها ساده تر تحلیل شده و از تمرکز تنش و پیچش نامطلوب اجتناب شود از لحاظ معماری محدودیت هایی ایجاد می کنند که بعضی مواقع قبول آنها مشکل است . ولی در هر صورت تغییرات ناگهانی در سختی جانبی ساختمان در جهت قائم عاقلانه نیست (شکل ۱۳) . زیرا حتی با پیشرفته ترین و گرانترین تحلیل های کامپیوتری تنش های زلزله را نمی توان با دقت کافی حساب کرد . بعلاوه حتی اگر ما نیروهای ایجاد شده در

سازه را بدانیم، با معلومات موجود نمیتوان اتصالات را در نقاط حساس با دقت کافی طرح کرد. خسارت وارده به هتل شرaton - ماکوتو^۱ در زلزله ۱۹۶۷ کاراکس^۲ (ونزوئلا) و بیمارستان آلیووویو^۳ در زلزله ۱۹۷۱ - سان فرناندو^۴ (جنوب کالیفرنیا)

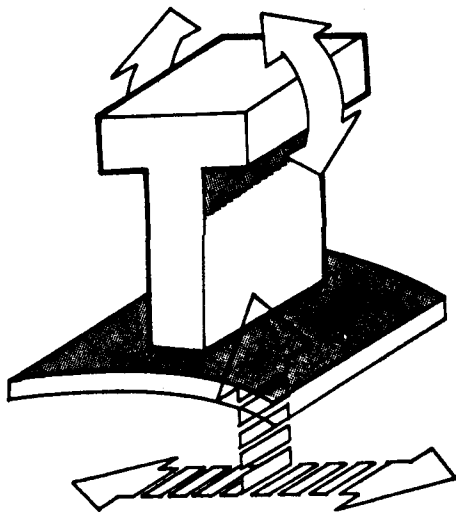
این نکته را آشکار و اثبات میکند ۱ و ۸ .

ملاحظات

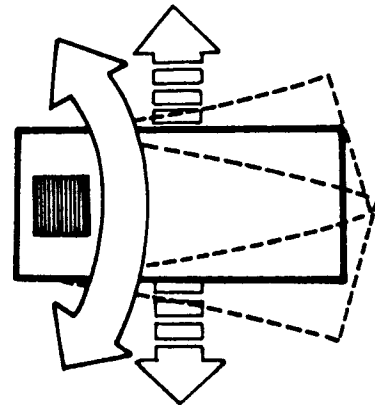
طره های با درجه هیپر استاتیکی پائین مناسب نیستند با شکست یکی از طره ها خطر فروریختگی قسمتی از ساختمان وجود دارد. تغییرات ناگهانی سختی در ارتفاع باعث اشکال در تحلیل سازه و طرح اتصالات آن میگردد. ملاحظات بالا در این مورد نیز صادق است. "طبقه نرم" در اثر بارهای جانبی آسیب پذیر می باشد.

شکل ۱۳ - قواعد ساده برای قابهای قائم ساختمانهای مقاوم در مقابل زلزله

هرگاه شکل ساختمان منظم ولی توزیع سختی در آن یکنواخت نباشد در آن پیش ایجاد می شود. برای مثال در ساختمانی مستطیل شکل که در قسمتی از سطح آن یک هسته برشی خارج از مرکز خیلی سخت وجود دارد و بقیه سازه انعطاف پذیر است، قسمت انعطاف پذیر حول هسته سخت خواهد پیچید (شکل ۱۴)، از اینرو ساختمان های با شکل منظم که در آنها بین عناصر سخت موازنه برقرار باشد از آثار ثانوی ناشی از پیش و حرکات تقاضی در امان خواهند بود.

شکل ۱۵ - اثر پیش ناشی از حرکت قائم

شکل ۱۴ - پیش در ساختمان با تصویر افقی

منظم ولی با توزیع سختی نامتقارن .

اشکال نامنظمی که میتوانند آثار پیشی را تجربه کنند فقط محدود به بی نظمی در تصویر افقی یا قائم نیستند. در شکل ۱۵ طبقات بالای یک سازه بلند دارای سطح بیشتری نسبت به طبقات پائین آن می باشند. در چنین حالتی نیز در اثر شتاب های قائم، سازه تحت پیش قرار خواهد گرفت. علاوه در چنین موردی بین تغییر مکان برج و تغییر مکان قسمت بالای آن بعلاوه این که طبقات بالا دارای سختی بیشتری هستند اختلاف زیادتری وجود خواهد داشت.

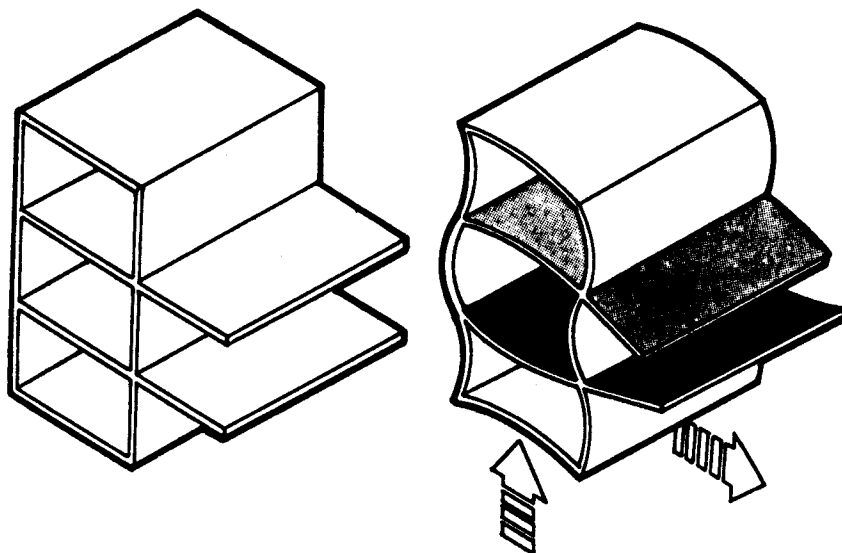
1- Sheraton-Macuto

2- Caracas

3- Olive View

4- San Fernando

اعضای طره ای تمایل با اضافه کردن دوران اتصالات قاب های سازه دارند . از این جهت طرح طره های بلند برای بارهای زلزله باید با دقت کافی صورت گیرد . انتهای آزاد طره در هنگام وقوع زلزله می تواند تغییر مکان زیادی دهد . بعلاوه کاملاً واقع گرایبی است که انتظار داشت این تغییر مکان قائم در طبقات مجاور در جهات مخالف یکدیگر باشند (شکل ۱۶) . چنین شرایطی می تواند خطر جانی قابل ملاحظه ای بعلت شکست شیشه ها و فروریختن دیوارهای خارجی ایجاد کند .

شکل ۱۶ - رفتار طره ها در هنگام وقوع زلزله

اصولاً " مقرون بصلاح است که سازه از حرکات شدید زمین بوسیله نوعی لایه اسفنجی جدا شود . برای حفاظت سازه هایی که اساساً سخت^۱ می باشند در مقابل ارتعاشات با پریود^۲ کوتاه پیشنهاد شده است که ستون های طبقه اول نسبتاً انعطاف پذیر باشند [۲] . به چنین طبقه انعطاف پذیری در اصطلاح " طبقه نرم^۳ " می گویند (شکل ۱۳) . متأسفانه بسیاری از ساختمانهای مدرن که باین ترتیب ساخته شده اند در هنگام وقوع زلزله بخوبی عمل نکرده و آسیب دیده اند . مطالعات اخیر نشان داده اند که ایده " طبقه نرم " از لحاظ تئوری و هم از لحاظ اجرایی با مشکلاتی همراه است . مطالعات انجام شده در دانشگاه کالیفرنیا (برکلی) نشان میدهد که نیروی تسلیم^۴ خیلی کم و اساساً مکانیزم تسلیم خمیری کاملی در طبقه اول لازم است و ظرفیت تغییر مکان لازم برای طبقه اول خیلی زیاد می باشد . از اینرو در ایالات متحده در حال حاضر عدم استفاده از ایده " طبقه نرم " را توصیه میکنند .

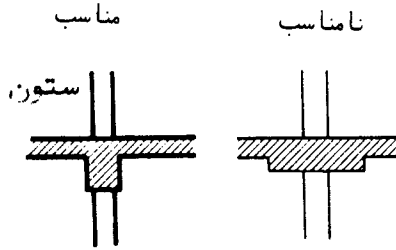
توصیه (ث) در بالا باعث می شود که اتصال تیروستون بخوبی صورت گرفته و بانتقال لنگر خمشی و نیروی برشی از اتصالات به اعضاء کمک شود . تیرهای بتن مسلح باعرض خیلی زیاد و عمق کم در مجاورت ستون های باندازه معمولی در محل اتصالات شکست خورده اند و در حال حاضر در رفتار چنین اتصالاتی نادانی زیادی وجود دارد (شکل ۱۷) .

1- Stiff

2- Period

3- Soft storey

4- Yield force

ملاحظات

عرض تیرها نباید بیش از اندازه از عرض ستون‌ها بیشتر باشد .
در غیر این صورت اشکال عدم پیوستگی بوجود می‌آید .

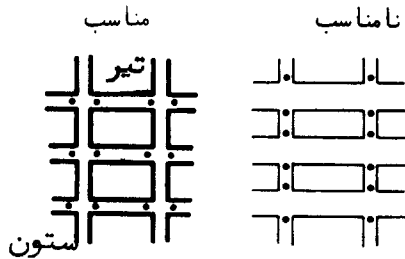
شکل ۱۷ - قاعده ساده برای عرض تیرها و ستون‌ها در ساختمانهای بتن مسلح مقاوم در مقابل زلزله

مقاومت سازه ای که بطور اقتصادی طرح شده باشد در مقابل نیروهای زلزله بستگی به ظرفیت جذب انرژی وارده به ساختمان یا اساساً " ظرفیت تغییر شکل مکرر خمیری اعضا (شکل پذیری^۱) آن دارد . از این رو هر چقدر که سازه ای پیوسته تر و یک پارچه تر باشد مفصل های خمیری بیشتر برای جذب انرژی موجود خواهند بود . بدین دلیل است که ساختن سازه های بتنی پیش ساخته مقاوم در مقابل زلزله خیلی مشکل است .

ایجاد اتصالات یکپارچه و کاملاً " پیوسته نه فقط برای جذب انرژی اهمیت دارد بلکه همچنین از شکست موضعی در اثر تمرکز تنش که غالباً " بعلت تغییر مکانها و دوران های ایجاد شده در اثر زلزله ایجاد می‌شود جلوگیری میکند . این مشکل در جاهائی همچون اتصال تیرهای اصلی به دال ها یا تیرهای فرعی ، و اتصال تیرها به ستون ها ممکن است ایجاد شود .

۵- اعضاء افقی و قائم

در سازه های ساختمان های قابی مقاوم در مقابل زلزله ، یک شرط اساسی اینست که شکست اعضاء افقی قبل از شکست اعضاء قائم صورت گیرد . این اصل در جلوگیری از تلفات جانی تاثیر مهمی دارد زیرا فروریختن کامل ساختمان را بتعویق می‌اندازد . تیرها و دال ها بطور کلی حتی پس از خرابی شدید در محل مفصل های خمیری بیپائین فرو نمی‌ریزند ، حال آنکه ستون ها همین که خرد شدگی کافی در آنها پیدا شد تحت بار قائم بسرعت فرو خواهند ریخت . از اینرو برای مثال تیرهای عمیق پیوسته روی ستون های سبک در نواحی زلزله خیز مناسب نیست (شکل ۱۸) . اگر بدلائل معماری تیرهای عمیق روبه بالا یا به پائین مطلوب باشد عمق موثرشان را میتوان به مقدار قابل ملاحظه ای بوسیله درزهائی در دو طرف ستون کاهش داد (شکل ۱۹) .

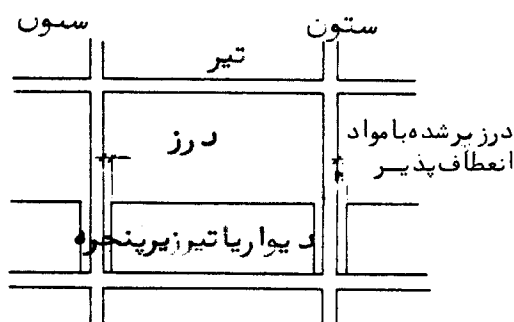
ملاحظات

برای جذب حداکثر انرژی قبل از فروریختن ساختمان ،
تیرها باید قبل از ستونها گسیخته شوند .

شکل ۱۸ - قاعده ساده برای رابطه بین مقاومت ستون ها و تیرها در طرح ضد زلزله .

۶- سازه های سخت در مقابل سازه های انعطاف پذیر

در روی این جنبه طرح در گذشته بحث های زیادی شده که به نتیجه روشن و دقیقی نرسیده است . مسئله روی این نکته دور میزند که اگر فرکانس حرکت زمین در محل ساختمان نزدیک فرکانس طبیعی ساختمان باشد ، در این صورت سازه حداکثر صدمه را خواهد دید . اگر خاک موجود در محل بیشتر حرکت با فرکانس زیاد زمین را مانند یک صافی جذب کند (همچون در زلزله مکزیکوسیتی^۲) ، در این صورت یک سازه سخت نسبت به یک سازه انعطاف پذیر تحت نیروهای ناشی از زلزله کمتری قرار خواهد گرفت و بالعکس .

شکل ۱۹ - جزئیات یک قاب خارجی که در آن جداکردن دیوار (یا تیر) زیر پنجره یا جان - پناه از ستون ها برای اجتناب از اثر متقابل نامطلوب نشان داده شده است .

با وجود مسئله رزونانس^۱ مورد بحث در بالا هنوز در دنیا دو مکتب وجود دارد [۳]. یک دسته طرفدار سازه های سخت (انعطاف ناپذیر) و دسته دیگر طرفدار سازه های نرم (انعطاف پذیر) هستند. برای مثال در اوایل دهه ۱۹۷۰ در سانفرانسیسکو فلسفه سازه نرم طرفدار بیشتری داشت ولی در لس آنجلس سازه سخت متداول بود هر چند که شرایط محلی خاک در هر دو شهر مشابه می باشد. دلایل موافق و مخالف این نوع سازه در جدول ۱ خلاصه شده است.

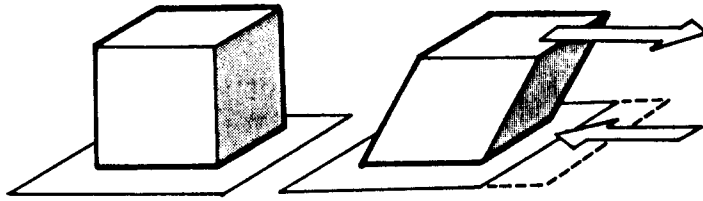
جدول ۱

زیان و مشکلات	بهرتوری	
۱ - تنش ها و تغییر شکل های زیاد در محل های بایر بود بلند ۲ - مسلح کردن قابهای بتن مسلح انعطاف پذیر مشکل است . ۳ - ناسازه ها ۲ ممکن است تحلیل را نادرست کنند . ۴ - اتصال ناسازه ها به عناصر سازه ای مشکل است .	۱ - ساختمان های با پیوند بلند بخصوص برای محل های با پیوند کوتاه مناسب می باشد . ۲ - تغییر شکل پذیری زیاد قبل از شکست . ۳ - امکان بیشتر برای تحلیل های دقیقتر	سازه های نرم (انعطاف پذیر)
۱ - تنش های زیاد در محل های با پیوند کوتاه ۲ - تغییر شکل پذیری کم قبل از شکست ۳ - امکان کمتر برای تحلیل های دقیقتر	۱ - مناسب برای محل های با پیوند بلند ۲ - مسلح کردن قابهای بتن مسلح سخت آسانتر است (برای مثال با استفاده از دیوار برشی) ۳ - اتصال ناسازه ها آسانتر است	سازه های سخت (انعطاف ناپذیر)

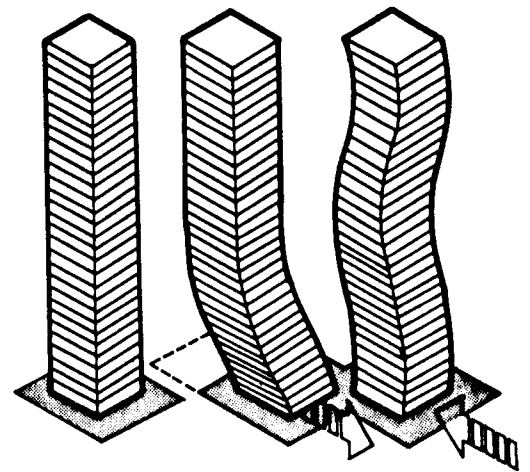
بسیاری از متخصصین زلزله معتقدند که استفاده از دیوارهای برشی بتن مسلح در ساختمان های قابی باید بیشتر صورت گیرد [۴]. استفاده از این دیوارها باعث می شود:

- الف - تغییر مکان جانبی کاهش یابد ،
- ب - مشکلات مربوط به اتصالات در ساختمان های بتن مسلح کاهش یابد ،
- پ - بتوسعه یکنواخت رفتار خمیری در تمام ساختمان کمک شود ،
- ت - از شکست ستون ها در اثر تغییر مکان جانبی ناشی از خمش ثانوی بعلت حاصل ضرب نیروی قائم در تغییر شکل جانبی (این پدیده به اثر $P\Delta$ موسوم می باشد) جلوگیری شود .

تغییر مکان جانبی ساختمان بیشترین خطر را برای اجزاء ناسازه ای دارد . تمام طبقات بایک سرعت و در یک زمان تغییر مکان نمیدهند و این باعث تغییر مکان افقی بین طبقات می شود . از آنجائیکه نیرویی که در پای ساختمان از زمین بآن منتقل می شود تغییر جهت میدهد ، در ساختمان های نسبتاً بلند باعث می شود که بعضی از طبقات در یک جهت و بعضی دیگر در جهت مخالف حرکت کنند (شکل های ۲۰ و ۲۱) .

شکل ۲۱ - نمودار تغییر مکان نسبی دو طبقه مجاور هم که نشان دهنده کوتاه شدن فاصله بین دو طبقه نیز می باشد.

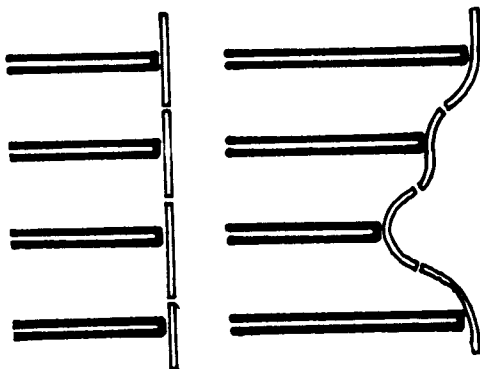

شکل ۲۰ - تغییر مکان افقی نسبی بین طبقات یک ساختمان بلند در اثر مولفه افقی ارتعاشات زلزله

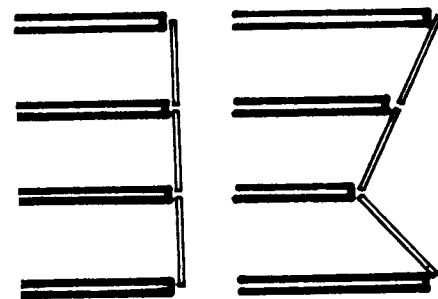
آثار ناشی از تغییر مکان جانبی فقط روی آن اجزاء ناسازه ای اثر می کند که در طولی بیش از یک طبقه پیوسته باشند. حتی در این حالت نیز این اثر بستگی به طرح اتصالات اجزاء دارد. برای مثال یک دیوار کناری ساختمان که دهانه اش از طبقه ای به طبقه دیگر ساده باشد بندرت تحت تاثیر مخرب ارتعاشات زلزله قرار میگیرد (شکل ۲۲) و حال آنکه یک دیوار خارجی که در هر طبقه به دال آن طبقه اتصال داشته و بصورت طره ای از بالا و پائین آن ادامه داشته باشد بشدت خسارت خواهد دید. در خاتمه می توان گفت که در بسیاری از مواقع هریک از انواع سازه های نرم و سخت رامی توان طوری طرح کرد که بخوسی کار کند ولی در هنگام انتخاب به برتری ها و زیان های فرم های مختلف ساختمانی باید توجه دقیق کرد.

دیوار کناری طره ای

دیوار کناری با دهانه ساده

عادی در حین زلزله

عادی در حین زلزله

شکل ۲۲ - مقایسه رفتار دیوارهای کناری طره ای با دیوارهای کناری با دهانه ساده

۷- تاثیر ناسازه ها

در موقع مطالعه سازه لازم است بدانیم که بعضی از ناسازه ها در هنگام وقوع زلزله بطور سازه ای واکنش نشان میدهند. این بمعنای مداخله در تغییر شکل آزادسازه در هنگام وقوع زلزله می باشد. در ساختمان ها عناصر اصلی ناسازه ای که مورد توجه هستند عبارتند از پوشش ساختمان، دیوارهای پرکننده پیرامونی و جداکننده های داخلی. موقعیکه این عناصر از موادی خلی انعطاف پذیر ساخته شوند اثر قابل ملاحظه ای روی سازه نمیگذارند. ولی غالباً "بدلایل ناسازه ای این عناصر از مصالح انعطاف ناپذیر همچون بتن پیش ریخته یا بلوک یا آجر ساخته می شوند. در چنین صورتی آنها می توانند اثر مهمی روی رفتار و ایمنی سازه داشته باشند. هر چند که این عناصر ممکن است بار قائم ناچیزی حمل کنند، آنها موقع زلزله همچون دیوارهای برشی با آثار مهم زیر عمل می کنند. آنها ممکن است:

- الف - پیرو طبیعی ارتعاش سازه را کاهش دهند و باعث تغییر مقدار انرژی زلزله ای وارده در سازه و تغییر تنش های زلزله ای سازه "رسمی" شوند ،
- ب - باعث توزیع مجدد سختی جانبی سازه و از اینرو تغییر توزیع تنش شوند ،
- پ - باعث شکست زود رس سازه معمولا " در اثر برش یا ضربه های متوالی " گردند ،
- ت - خودشان در اثر نیروهای برشی یا ضربه خسارت زیاد ببینند .
- هرچقدر که سازه اساسی نرم تر باشد آثار فوق بدتر خواهد بود و مخصوصا " وقتی که توزیع عناصر ناسازه ای نامتقارن باشد و یا در طبقات متوالی فرق کند خطرناک خواهند بود .
- برای برطرف کردن اشکالات فوق یکی از دو راه حل مخالف یکدیگر را میتوان اقتباس کرد . روش اول وارد کردن عمدی این عناصر برشی اضافی در سازه رسمی و تحلیل سازه و طرح اتصالات مطابق آن می باشد . این متدوقتی مناسب است که ساختمان اساسا " سخت باشد و یا در محل مورد نظر واکنش زلزله ای کمی برای سازه سخت مطلوب باشد . این بدان مفهوم است که عناصر برشی باید بطور موثری در داخل سازه بویژه بستون ها بسته شوند و احتمالا " خود عناصر برشی لازم است که در مقابل نیروهای زلزله تقویت شوند .
- در متد دوم عناصر ناسازه ای طوری طرح می شوند که از سختی برشی آنها سهمی به سازه نرسد . این متد بویژه در مورد سازه نرمی که لازم است واکنش کمی در مقابل نیروهای زلزله داشته باشد مناسب است . این نوع ساختمان را می توان با ایجاد درز در مقابل سازه در کناره ها و بالای عناصر اجرا کرد . برای اینکه عنصر ناسازه ای بوسیله نیروهای خارج از صفحه واژگون نشود در بالامیتوان آن را بوسیله نرمادگی اتصال داد . اگر درزها لازم است که پر شوند باید از ماده واقعا " انعطاف پذیری استفاده کرد .
- متاسفانه هیچیک از راه حل های فوق خیلی رضایتبخش نمی باشند چون نصب اتصالات لازم ، تقویت اتصالات ، ایجاد نرمادگی یا پر کردن شکاف ها وقت گیر ، گران و کنترل صحیح آنها مشکل است . همچنین پرکننده های انعطاف پذیر درز از لحاظ عایق صدا مناسب نمی باشند .

فهرست منابع

- [1] "Architects and Earthquakes", AIA Research Corporation, 1975.
- [2] Chopra, A.K., Clough. D.P., and Clough, R.W., "Earthquake Resistance of Buildings with a Soft first Storey", Journal of Earthquake Engineering and Structural Dynamics " No. 4, June 1973.
- [3] Dowrick, D.J., "Earthquake Resistant Design, A Manual for Engineers and Architects", John Wiley & Sons, 1977.
- [4] Fintel, M., "Handbook of Concrete Engineering", Van Nostrand Reinhold, 1974.

- [5] Muto, K., "Earthquake Resistant Design of 36-storied Kasumigaseki Building", Proceedings of the 4th World conference of Earthquake Engineering, Chile, Vol. 3, 1969.
- [6] Poliakov, S.V., "Earthquake Resistant Construction", U.S. National Technical Information Service, 1973.
- [7] Schueller, W., "High-Rise Building Structures", John Wiley & Sons, 1977.
- [8] Sozen, M.A., Newmark, N.M., and Housner, G.W., "Implications on Seismic Structural Design of the Evaluation of Damage to the Sheraton-Macuto", Proceedings of the 4th World Conference on Earthquake Engineering, Chile, Vol. 3, 1969.

DETERMINATION OF STRUCTURAL FORMS FOR SEISMIC RESISTANT DESIGN

By: Hojjat Adeli, Assistant professor,
Faculty of Engineering Tehran-University

Abstract

In an earthquake country like Iran it is of paramount importance that the structural form be sound. The designer must be able to predict satisfactorily the behavior of the structure in the event of a strong ground motion.

In order to be able to make a wise choice, he also should know enough about the consequences of the earthquake damage to the structure and economic factors involved. This paper presents state-of-the-art guidelines for selecting suitable structural forms for seismic resistant design.

Behavior of common structural forms are studied and their deficiencies are pointed out. Effect of the nonstructural members on the seismic behavior of the structure is discussed.